

[Boligministeren.]

denne forbindelse nævne, at folketinget jo lige har gennemført nye bevillinger til isoleringsarbejder m. v. i den ældre boligmasse netop for at øge beskæftigelsen på dette område.

Jeg finder, at de nu gennemførte regeringsforslag har skabt en afbalanceret løsning på dette område, og må derfor afvise det fremsatte forslag.

Vedrørende forslaget til folketingsbeslutning om stabilisering af boligbyggeriet m. v. vil jeg gerne gøre følgende bemærkninger:

Forslaget sigter på dels at stabilisere boligbyggeriet og beskæftigelsen i byggefagene ved at bringe nybyggeriet op på en fast årlig kvota, dels at nedsætte huslejen i det almennyttige byggeri gennem indførelse af momsrefusion i det almennyttige byggeri. Da forslaget er en delvis gentagelse af tidligere fremsatte forslag, skal jeg nøjes med en kort kommentar.

Ifølge forslaget skal det årlige boligbyggeri bringes op på 40.000 boliger, ved at den del af denne kvota, der ikke tilvejebringes på anden måde, skal opføres som almennyttigt byggeri. Staten skal for denne del af det almennyttige byggeri overtage Landsbyggefondens og kommunernes finansieringsandel, således at statens finansieringsandel bliver i alt 23 pct. Endvidere foreslås det, at der indføres momsrefusion til almennyttigt byggeri.

På trods af den økonomiske krise var man i 1976 tæt på en opfyldelse af boligforligets mål-sætning om en boligproduktion på 40.000 enheder om året. Der blev i alt påbegyndt ca. 36.000 boliger, og der blev fuldført godt 39.000. Det ser dog i øjeblikket ud til, at byggeriet i 1977 vil få et noget mindre omfang end i 1976.

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at der må stræbes mod stabilt nybyggeri af et rimeligt omfang, og at det almennyttige byggeri bør udgøre et væsentligt element i nybyggeriet. De forslag vedrørende det almennyttige byggeri, der netop er blevet vedtaget, har løst nogle af det almennyttige byggeris problemer. Huslejeudviklingen i det almennyttige byggeri i de kommende år er blevet afstemt efter indkomstudviklingen, og der er afsat yderligere midler bl. a. til nedsættelse af begynderhuslejen i byggerier med udlejningsvanskeligheder. Herudover er der blevet sikret de nødvendige midler til finansiering af 7.000 almennyttige boliger årligt.

Herigennem er der dog kun skabt en løsning på kort sigt, og regeringen er da også i gang

med overvejelser om en langsigtet løsning, der bl. a. sikrer en stabil byggerytme.

Et formentlig velegnet middel til at opnå den fornødne stabilitet i byggesektoren er en finansieringsreform. Et forslag til en sådan finansieringsreform er da også indeholdt i socialdemokratiets og LOs fælles beskæftigelsesplan. Her omtales en ny statsligt formidlet prioritetslåneordning for alt nybyggeri. Overgang til en eventuelt mere omfattende statsfinansiering af boligbyggeriet kan imidlertid ikke ske fra den ene dag til den anden. Der vil rejse sig en lang række problemer vedrørende de statsfinansielle konsekvenser, virkningerne på kapitalmarkedet og de samfundsøkonomiske konsekvenser i almindelighed. Disse kræver en dybtgående undersøgelse, før man griber til ændringer.

Jeg er meget enig i de intentioner, der ligger bag forslaget, men dels mener jeg ikke, at momsrefusion er en hensigtsmæssig løsning, og dels mener jeg ikke, at tiden er inde til netop nu at lægge sig fast på afgørende ændringer i boligpolitikken.

Jeg kan derfor ikke anbefale forslaget til folketingsbeslutning.

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan på socialdemokratiets vegne udtrykke enighed med ministeren i hans bedømmelse af disse forslag. Vi er enige i afvisningen af dem.

Jeg synes blot, det skal siges, at de to forslag, som kommunisterne her har fremsat, i og for sig udelukker hinanden, idet man i det ene forslag, lovforslag nr. L 3, som er fremsat den 2. marts, foreslår, at der skal en ny rentesikringsaftrapning til, mens man i det andet forslag, lovforslag nr. L 4, som er fremsat den samme dag, siger, at der ingen rentesikringsaftrapning skal til. Det må være op til kommunisterne at forklare os, hvad det er, man egentlig vil med disse forslag.

Vi er klar over, at disse løsninger kunne bruges inden for det almennyttige byggeri, men socialdemokratiet har jo som bekendt indgået et boligforlig, som vi tror er nødvendigt for, at byggeriet også inden for den almennyttige sektor ikke skal være afhængigt af, hvordan flertallet svinger her i folketinget; det er nødvendigt at indgå nogle faste aftaler på dette område.

Angående beslutningsforslag nr. B 27, som DKP, SF og VS har fremsat, skal jeg ikke gøre